START

Reel Contents

Reel Contents (2)

13. Kurz / Ueber den Octavius des Minucius Felix ... von Cap. 20-26 incl.
14. Klein, O / Beiträge zur Kenntnis der syrischen Übersetzungen des Neuen ...
15. Klein, J / Kleineren inschriftlichen denkmäler des Bonner ... Museums : 3
16. Klein, J / Kleineren inschriftlichen denkmäler des Bonner ... Museums : 4
17. Klein, J / Römische inschriften aus Bonn
18. Klein, J / Kleinere Mittheilungen aus dem Provinzial-Museum zu Bonn : 4
19. Kosegarten / Plato de Legibus Lib. VII
20. Lagus / Plutarchus Varronis studiosus
21. Klossman / Prolegomena in dialogum de oratoribus claris qui Tacito vulgo adscribitur

TRAGOEDIÆ AESCHYLEÆ, QUÆ INSCRIBITUR

PROMETHEUS VINCTUS,

V. 561—940.

SUETHICE REDDITI ATQUE ANNOTATIONIBUS INSTRUCTI.

SCRIPSIT

ET

PERMISSU AMPL. ORD. PHILOS. UPSAL.

AD SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES RITE CAPESSENDOS

P. P.

CAROLUS HADRIANUS LANDBERG,
PHILOS. CAND. GOTOB. STIP. REG.

IN AUDITORIO THEOLOGICO A. D. XVI KAL. JUN. MDCCCLXXII.

H. A. M. S.

UPSALIÆ
TYPIS REGIÆ ACADEMIÆ.
MDCCCLXXII.

VIRO REVERENDO

TH. DAVIDI HELLBERG,

TERRITORIO VIKENSI SEPTEMTRIONALI PRÆPOSITO,

ECCLESIARUM TANUM ET LUR PASTORI,

PIE GRATAQUE MENTE

SCRIPTOR.

Poetarum Græcorum quum permultis in scriptis excelsa quædam et ingenii atque artis plena exstare monumenta tum in tragœdiis quoque Æschyleis et præcipue in ea, quæ inscribitur Prometheus Vinctus, excellentiam et præstantiam apparere omnes et majorum memoria et temporibus nostris scriptores consentiunt. Neque tamen verborum solum granditate neque gravitate sententiarum hæc fabula est præter ceteras insignis; sed etiam propterea quod omnia, quæ apud Græcos antiquos ad deorum cultum pertinerent, singulariter quodammodo spectavit, mirifica quadam vi et suavitate animos ad se allicit eorum, qui studio atque desiderio teneantur Græcorum res divinas diligentius cognoscendi. Quamobrem quisquis, quanta sit hujus tragœdiæ præstantia, paullulum tantum intellexit, me ad eam et convertisse animum et studii atque industriæ, quantulum in me fuit, nonnihil contulisse nequaquam miretur. Quod quoniam institui atque hujus tragœdiæ partem aliquam suetice reddendam suscepi, non alienum videtur, priusquam ad rem propositam aggrediamur, paullo altius repetere atque etiam, quæ nonnullis sæculis ante jam Hesiodus de fabula Promethei nomine conjuncta commemoraverit, paucis quidem verbis adumbrare.

Teste igitur hoc poeta [1]) Prometheus, filius Japeti et Clymenes, eo tempore, quo dii et homines Meconæ inter se disceptabant atque jura utrorumque describebantur, ut victimarum partem potiorem hominibus conciliaret, Jovem dolo decipere est conatus. Qua re vehementer commotus Juppiter primum victum atque ignem hominibus detraxit; deinde

[1]) Hesiod. Theog. 507 squ. Op. et dies, 47 squ.

autem, quum Prometheus hominibus auxiliandi causa iterata fraude ignem surripuisset coelo, et illos et hunc ipsum suppliciis affecit gravissimis. Hominibus enim femina ab immortalibus accepta maximæ evenerunt calamitates; Prometheus autem compedibus firmissimis ad columnam alligatus aquila jecur interdiu recrescens noctu depascente poenas et temporis diuturnitate et vi ipsa doloris gravissimas pendere coactus est. Denique tamen ab Hercule liberatus in gratiam Jovis redigitur.

Afferuntur etiam ab aliis scriptoribus de Prometheo plura quædam, quibus ei tribuitur et hominis creatio[1]) et alia in hominum genus beneficia, quorum gratia constat ipsum Athenis per ludos et cæremonias cultum esse ejusque nomen celebratum.[2])

Æschylus nonnullis quidem relictis, ut victimarum fraudulenta distributione[3]) hominibusque pestifera acceptione feminæ, et fabulam ab Hesiodo narratam et quæcumque de Prometheo pervulgata erant, ita auxit et amplificavit, ut non amplius agnoscamus Prometheum titanem illum fraude insignem, sed omnibus, quas ei debeant homines, artibus bonisque omnibus, quæ ad humanum cultum pertinentia ab eo allata sint,[4]) deum quendam inveniamus, cui mirum quantum cordi sint homines. Quid porro? etiam longius processit poeta commemorans, quantopere, quum hominum genus funditus delere Jovi placuisset, Prometheus, id ne fieret, obstaret,[5]) qua re hominum et vitam servaret eamque ad delectandam mentibus spes bonas injiceret,[6]) ne mortem impendentem neve alias molestias, quibus affligerentur res humanæ, providerent ante. Ita factum est, ut Æschylus Prometheum in scenam produxerit non Japetidem amplius, sed patris nomine neglecto filium Themis, i. e. legis æternæ, qua matre adjutrice et Jovi cum Saturno decertanti opem

---

[1]) Hor. Carm. I. 16, 13; cfr. Lact. de origine erroris, Lib. II. Cap. 10.
[2]) Soph. Oed. Col. 55 squ. Arist. Ranæ, 129 squ.
[3]) nisi forte huc spectat Prom. vinct. v. 496.
[4]) Prom. vinct. 506. [5]) ib. 228. [6]) ib. 250.

ferret[1]) et conversa fortuna summis miseriis demersus tempus, quo ab Hercule in libertatem restitueretur, prospiceret esse venturum.[2])

Tragoediam vero, quæ inscribitur Prometheus vinctus, non totam per se ipsam perfectam sed cum aliis duabus partibus, quarum unam perpaucis tantum, alteram prope nullis reliquiis cognoscimus, arctissimo quodam vinculo cohærere inter omnes fere jam constare crediderim.[3])

Quæ res quomodo sese haberet, si exquisitius quæreremus, longius duceremur a proposito. Quamobrem mox jam aggrediamur ad tragoediam, quæ de hac trilogia Æschylea superest, brevissime exponendam. Quæ expositio hæc fere est.

Primo quidem Robore et Vi, qui sunt carnifices a Jove emissi, comitantibus Prometheus captivus et Vulcanus supplicii exactor, in scenam producuntur. Locus rupes Schytiæ deserta. Vulcanum, quem Juppiter Prometheum rupi alligare jusserat, propter misericordiam affinis sui aliquantulum cunctantem satellites et precibus et minis cogunt Jovis mandata exsequi properare. Hac igitur necessitate coactus Prometheum ad rupem præruptam et scopulosam affigit. Hic autem supplicii ministri dum adsunt, dolorem omnino reprimens, postquam discesserunt, lamentationi suæ et dolori dat locum. Mox tamen et necessitatem fati et suam ipsam immortalitatem reputans se colligit ex dolore.

Jam vero strepitu vinculorum exaudito appropinquant Oceanidites alato curru per aëra advectæ. Quæ virgines calamitatem Promethei lamentantes gravique se misericordia, quid sit futurum, præsentire indicantes, sciscitantur ex eo, quidnam sit causæ, cur tam gravibus suppliciis affligatur. Is autem respondet sibi, quamquam in Jovem bene meritus esset, ejus tamen iram contraxisse propter sua in hominum genus beneficia.

---

[1]) Prom. vinct. 219. [2]) vide Weil, Prom. præf. p. VI squ.

[3]) quod demonstravit Welcker, Æsch. Tril. Prom.; consentiunt alii, ut Herman G. diss. de Prom. Æsch. Lipsiæ 1845.

Tum adventat Oceanus alite quadrupede vectus; deplorat amici casum, cui suadet, ut rursus quærat apud Jovem gratiam; profitetur quoque se apud hunc futurum esse deprecatorem. Quæ omnia tamen recusat Prometheus declarans se Jovis iram constanti animo laturum. Itaque Prometheum frustra persuadere conatus Oceanus relinquit.

Sequitur *stasimum primum* [1]), in quo Promethei chorus ultro commiseratur fortunam concinuntque homines rerumque natura. Prometheum, quæ hominibus tribuit beneficia, multis verbis enumerantem monet jam chorus, ut saluti suæ consulat eumque liberationis ejus bonam spem afferens consolatur. Hic de fatali necessitate, cui etiam rex deorum est subjectus, obscura quædam reddit, quæ tamen, quum flagitet chorus, constanter recusat amplius explicare.

Chorus inde *secundo* in *stasimo* [2]) suam erga deorum majestatem reverentiam declarat; Prometheum monet ut consideratius agat, ejusque ferociam leniter perstringit.

Tum Io, Inachi filia, propter iram Junonis vagis terroribus exagitata in scenam progreditur. Hæc virgo causas et exilii et faciei turpiter mutatæ Prometheo atque choro nympharum narrat. Chorus moeret et lamentatur. Virgini autem Prometheus prædicit quanti labores maneant quantaque pericula donec in pristinum statum restituatur. Idemque ut fidem faciat verbis suis commemorat, quos labores jam toleraverit virgo. Quæ ipsa novo furoris impetu perculsa discedit.

In *tertio* autem *stasimo* [3]) laudat chorus conjugii æqualitatem deprecaturque coelestium amorem. Prometheus porro declarat diem esse venturum quo Juppiter e fastigio imperii dejicietur.

Venit denique Mercurius a Jove ablegatus, ut impellat Prometheum ad nuptias quæ Jovi perniciei futuræ sint, enuntiandas. Quod quum recusat, Mercurius Jovis diras et

---

1) v. 397. 2) v. 526. 3) v. 887.

poenas denuntiat monetque chorum, ut fugam meditetur, quem tamen cogere non potest amicum in periculo deserere. Subito erumpunt fulgura, tonitrua, terræ motus; in Tartarum postremo Prometheus cum rupe præcipitat.

Hæc fabula quo consilio sit docta quidve spectet, quod ei subest argumentum, fateor perdifficile esse dijudicatu. Qua de re, præsertim quum tantopere dissentirent doctissimi viri, quamvis temeritati nimiæ atque insolentiæ tribueretur, si pro certo aliquid affirmare profiterer; a verecundia tamen abhorrere nequaquam videatur opinionem, quam ut amplectar potissimum adducor, significare.

Si igitur de ea re quid sentiam enuntiare decet, id præcipue tenendum puto, non magis inter Jovem atque homines, quam inter deos ipsos quod in hac fabula agitur certamen esse illamque ipsam, ut recte intelligatur usque ad tempus, quo Jovis a Saturno rapta dominatio nondum firmata est neque stabilita, revocandam [1]).

Sed quoniam unam tantum hujus tragoediæ partem sueticis versibus exprimendam suscepi atque hujus partis proprium est Promethei cum Ione, Inachi filia, colloquium, nonnihil etiam videamus, hanc personam qua ratione plena artis fabulæ inseruerit poeta.

Ac primum quidem ob eam causam — ut recte admonet Schützius — hujus virginis est "apta interventio, quod Inachi filia est, cujus sorores sunt Oceanidites, e quibus chorus constat". Deinde maximam vim habet ad crudelitatem novi tyranni ultro exhibendam. Qua de re denique concinne Weilius [2]). "Similis personarum fatidicarum, Cassandræ in Agamemnone, Darii in Persis, ipsa quidem non vaticinatur, sed vaticiniis locum dat. Nam ex hujus stirpe olim post longam sæculorum seriem nascetur

---

1) Vide J. Cæsar Der Prom. des. Aesch. Marburg 1860. K. O. Müller, Gesch. der Griech. Liter. Zweiter Band. Breslau 1857, p. 97.

2) Prom. Præf. p. IX.

heros, qui Prometheum vinculis exsolvet. Hac igitur conspecta liberatorem illum fatis promissum ipsum intueri et futura quasi instantia tantum non manibus tenere sibi videtur. Itaque breves, imo nullos esse censet labores qui aliquando finem habituri sint et ad constantiæ generosam quandam dementiam progressus Jovis jussa spernit, minas ridet, nova supplicia expetit, interque ignes fulmineos coelique fragores, mari tumultuante ipsaque terra contremiscente, dum in Tartarum dejicitur, spiritu indomito immerita se pati testatur".

Quæ in hoc opusculo conscribendo ad manum fuerunt adjumenta, hæc fere sunt:

Dind. = Æsch. trag. superstites et deperditarum fragmenta ex recensione Gu. Dindorfii. Oxonii 1851.

„ = Æschyli tragoediæ recognovit et præfatus est Gu. Dindorffus. Lipsiæ 1865 (ejus contextum sum secutus. A quo si quando recessi, in annotationibus significavi).

Both. = Æsch. dramata, quæ supersunt et dep. fr. rec. et brevi annotatione illustravit F. H. Bothe. Lips. 1805.

Well. = Æschyli trag. recens. A. Wellauer Vol. I. Lipsiæ 1823.

„ = Lexicon Æschyleum composuit A. Wellauer Lips. 1831—32.

Herm. = Æsch. trag. recens. et com. illustravit G. Hermannus. Lipsiæ 1852.

Sch. = Æsch. trag. recens. et com. illustravit C. G. Schütz Vol. I. Halæ 1809.

Weil = Æschyli quæ supersunt tragoediæ Vol. II. Sect II. Prom. vinct. rec., annotationem criticam et exegeticam adjecit Henricus Weil. Gissæ 1864.

Blomf. = Æsch. Prometheus Vinctus ad fidem emendavit et glossarium adjecit C. J. Blomfield, editio octava Londini 1866.

Pal. = Æschyli quæ supersunt omnia: rec. et brevi com. instruxit F. A. Paley. Cantabrigiæ 1846.

Schm. = Æschylos Prometheus erklärt von D:r Ludwig Schmidt. Berlin 1870.

Schöm. = Des Æschylos Gefesselter Prometheus von G. F. Schöman. Greifswald 1844.

Donner = Æschylos. Deutsch in den Versmassen der Urschrift von J. J. C. Donner. Zweiter Band 1. Der gefesselte Prometheus. Stuttgart 1854.

Kr. = Griechische Sprachlehre für Schülen. Herausg. von K. W. Krüger. I. Berlin 1861. II. a) Berlin 1853. b) Berlin 1859.

Math. = Ausführliche Griechische Grammatik von Aug. Mathiæ. Leipzig 1835.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

DEN FÄNGSLADE PROMETHEUS.

v. 561—940.

ΙΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν

τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
χειμαζόμενον;
τίνος ἀμπλακίας ποιναῖς ὀλέκει;
σήμηνον ὅποι
γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.

προῳδός

ἆ, ἆ,
χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἶστρος,
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ δᾶ,
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ᾽ ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλ᾽ ἐμὲ τὰν τάλαιναν
ἐξ ἐνέρων περῶν κυναγετεῖ,
πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμαν.

στρ.

ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον· ἰὼ ἰὼ πόποι,
ποῖ μ᾽ ἄγουσιν ⏑ – τηλέπλανοι πλάναι;
τί ποτέ μ᾽, ὦ Κρόνιε
παῖ, τί ποτε ταῖσδ᾽ ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν
πημοσύναις, ἐή,
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ ποντίοις δάκεσι
δὸς βοράν,

PROMETHEUS, KÖREN, IO.

IO (inrusande på scenen; anletet föreställes behornadt för att antyda hvad sagan förmäler om hennes förvandling).

Till hvad land, till hvad folk har jag kommit? Och hvem
Skall i klippornas ked här fängslad jag tro
Och för stormar ett rof?
Hvad begick du för brott, för hvars skull du förgås?
O, tälj mig, hvarthän
Olycklig jag ländt på min irrfärd!

(ny förskräckelse fattar henne vid anblicken af Argus' vålnad)

Ack! ack! *Försång.*
Mig arma stinger åter yrselgadden,
Då Argus, jordens son — du jord, mig skydda! —
Den hundraögde herdens hamn mig möter.
Och med en blick af svek han har sin gång förmält;
Ej döden sjelf i jorden honom gömmer.
Nej, från de döda faren,
Girigt han spårar mig, af sorger böjd;
Han rofvet, flämtande af törst, jagar på hafvets sand.

Str.

Hör! ur den klara flöjten af förenta rör
Tonar mildt susande sång till sömn. O ve, ve min nöd!
Säg, hvarthän för mig irrfärden i fjerran land?
I hvad — du Kronos son!
Säg, i hvad för brott min skuld låg, då hjertqvalens tvångsok du pådrog mig och nu — o ve! —
Så grymt mig dårligt villade olycksbarn
Med yrans skräck marterar?
Bränn mig med blixten eller mig i jorden göm; hafvets djur mig till ett bete gif!

μηδέ μοι φθονήσῃς
εὐγμάτων, ἄναξ.
ἅδην με πολύπλανοι πλάναι
γεγυμνάκασιν, οὐδ᾽ ἔχω μαθεῖν ὅπα
πημονὰς ἀλύξω.

ΧΟ. κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;

ΠΡ. πῶς δ᾽ οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,
τῆς Ἰναχείας; ἣ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ἀντ.

ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ᾽ ἀπύεις;
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὤν, τίς ἄρα μ᾽, ὦ τάλας,
τὰν ταλαίπωρον ὧδ᾽ ἔτυμα προσθροεῖς·
θεόσυτόν τε νόσον
ὠνόμασας, ἃ μαραίνει με χρίουσα κέντροις ⏑ – φοι-
ταλέοις, ἐή.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
λαβρόσυτος ἦλθον, Ἥρας
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυσδαιμόνων δὲ τίνες οἵ, ἐή,

οἷ᾽ ἐγὼ μογοῦσιν;
ἀλλά μοι τορῶς
τέκμηρον ὅ τι μ᾽ ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου,
δεῖξον, εἴπερ οἶσθα·

ΧΟ. θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.

ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ᾽, ἀλλ᾽ ἁπλῷ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ᾽ ὁρᾷς Προμηθέα.

ΙΩ. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;

ΠΡ. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

Vägra ej mig, konung,
Hvad mitt hjerta ber!
Ty nog den vida vilsefärd
Min kraft förlamat; ej jag känner, hur jag skall
Qvalens börda undfly.

KÖ. Har hornkrönta möns klagosång träffat dig?

PR. Helt visst till bromskringdrifvet barn af Inachus
Mitt öra lyssnat. Hon Kronidens hjerta har
Upptändt till kärlek samt af Heras hat förföljd
Nu irrar öfver vidtbelägna rymders ban.

Motstr.

IO. Hvadan är dig min fader till sitt namn bekant?
Yppa mig, mödoförtyngda, hvem, o hvem du väl är,
Du som osäll en arm träffande helsat så!
Ty vid sitt namn du nämnt
Gudasändt qval, som inristar vansinnets gaddstyng
och borttärer min kraft — o ve!
Men hit med storm mig hungrande qvalfullt lopp
Har fört på vredgad Heras
Grymma beslut, som tvingat mig i oket. Säg, hvem
bland olyckligas tal — o ve!
Utstår qval som mina?
Dock — med klara ord
Förkunna, hvad mig förestår
Att lida samt — såvidt du vet — en läkedom,
Bot för yran visa!

KÖ. Det säg! — mödofull, villad mö gif ett råd!

PR. Förkunna skall jag tydligt allt, du veta vill,
Med gåtor ej bemantladt; nej — i klara ord,
Ty billigt är att för vänner låta upp sin mun:
Du ser Prometheus, hvilken eld åt menskor gaf.

IO. O du, som kom att frälsa alla jordens barn!
I nöden stor, Prometheus, hvarför lider du?

PR. Helt nyss jag lyktat gråten öfver mödorna.

ΙΩ. οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
ΠΡ. λέγ᾽ ἥντιν᾽ αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΙΩ. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγι σ᾽ ὤχμασε.
ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.
ΙΩ. ποίων δὲ ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνεις;
ΠΡ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσας μόνον.
ΙΩ. καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
ΙΩ. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ᾽ ὅπερ μέλλω παθεῖν.
ΠΡ. ἀλλ᾽ οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.
ΙΩ. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ᾽ ὀκνῶ θράξαι φρένας.
ΙΩ. μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή
ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν γ᾽ ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ᾽ ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
ΠΡ. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ᾽ ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ᾽, ὅπη μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ΙΩ. οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ᾽ αἰσχύνομαι
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν

IO. Du vill väl icke vägra denna tjenst åt mig?
PR. Säg, hvad du önskar! Allt du fritt må spörja mig!
IO. Så nämn mig hvem vid denna klippa fjettrat dig!
PR. Hefaistos, hvilken handlat efter Zeus' beslut.
IO. Och hvilka brott ha dessa straff tillskyndat dig?
PR. Om blott jag detta yppat, skall det vara nog.
IO. Nej — säg derjemte, när min irring lyktas skall;
Och säg mig, huru länge skall jag lida nöd!
PR. Att icke veta båtar mer än veta det.
IO. Fördölj mig icke bittra qval, som vänta mig!
PR. Nej — denna ynnest kan jag ej missunna dig.
IO. Hvi töfva dock så länge uppenbara allt?
PR. Ej är det afund, fruktan blott att krossa dig.
IO. Sörj ej för mig utöfver hvad mig sjelf är ljuft!
PR. Enär du önskar, tala höfves; lyssna då!
KÖ. Nej dröj! Af denna glädje gif och mig en del!
Vi henne först om hennes yra spörja må,
Då sjelf hon olycksdigra rön förtälja skall;
Hvad mer hon måste lida må af dig bli röjdt!
PR. Dig höfves, Io, dessa huld tillmötes gå,
Helst medan du din faders systrar ser i dem.
Ty äfven gråt och klagan öfver egen nöd,
Der tåren lockas fram af ömt medlidande
Hos dem som lyssna, saknar icke värdig lön.
IO. Jag vet ej, hur jag eder kan ohörsam bli.
Nej, allt I önsken, tydligt skolen I af mig
Förnimma. Dock med blygd jag nämner, hvarifrån
Den gudasända stormen samt mitt anletes
Förvandling öfverraskat mig i sorglig stund.
Jo, städse drömmens bilder under nattlig färd
Mitt sofgemak besökte, öfvertalande

λείοισι μύθοις "ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη,
τί παρθενεύει δαρὸν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μἀπολακτίσῃς λέχος
τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου".
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι
συνειχόμην δύστηνος, ἔς τε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὃ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δοδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' έναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν
ἐξήλασέν με κἀπέκλησε δωμάτων
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεραστὶς δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
ᾖσσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος
Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδιος μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.

Med hala ord: "Ack, hvadan, högtbegåfvad mö!
Förblir du utan make? Se, det yppersta
Förbund dig bjuds; Kroniden eldig längtans pil
Att Cyprias fröjder dela har i låga bragt.
Till dig han längtar. Unga mö, förkasta ej
Kronidens bädd! Till Lernas djupa ängder gå,
Besök din faders hjordar samt hans afvelsgård,
Att Kronos son må släcka sina ögons lust!"
Af sådan dröm jag hvarje sömnens ljufva tid
I sorg och oro qvaldes, tills jag dristade
Min fader nattframfarna drömmar anförtro.
Till Pytho samt Dodona gudaspörjare
Han ofta sändt att lära, hur med ord, med verk
Han göra kunde det som var för gudar kärt.
Hemkomna desse siarspråk mångtydiga
Framförde, dunkelt sagda, svårbegripliga.
Till sist dock tydligt gudaspråk till Inachus
Nu kom och klarhet spridde, högt förkunnande,
Att jag, förvägrad fosterland och hemmet, skall
Till jordens yttersta gränser sväfva irrande.
Och om han vägrar, ljungar ut från Kronosson
Den blixt, hvars ögas flamma hvarje slägt förgör.
Min fader, hörsam Loxias orakelsvar,
Försköt mig nu och stängde hemmets port för mig
Mot min, mot egen vilja. Honom tvingade
Med våld Kronidens herrskarmakt att handla så.
Gestalt och sinne plötsligt nu förvandlades;
Behornad — såsom nu I sen — i yrans lopp
Jag ilar under hvassa stygn af brömsens gadd
Till Lernas källa, hvarvid dryckesljuf och klar
Kenkreia flyter. — Argus, hvilken jorden födt,
— en herde grym och obetvinglig — följde mig,
Med trägna blickar mina fjät bespejande.
Men honom plötsligt oförväntad skickelse
Från jordelifvet skiljde. Jag, af brömsen qvald,
Med gudagissel jagad blef från land till land.

κλύεις τὰ πραχθέντ᾽· εἰ δ᾽ ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ᾽ οἰκτίσας
σύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟ. ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·
οὔποτ᾽ οὔποτ᾽ ηὔχουν ξένους
μολεῖσθαι λόγους εἰς ἀκοὰν ἐμάν,
οὐδ᾽ ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
πήματα, λύματα, δείματα κέντρῳ
ψύχειν ψυχὰν ἀμφάκει
ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα,
πέφρικ᾽ εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΠΡ. πρῴ γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ.
ἐπίσχες ἔς τ᾽ ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.

ΧΟ. λέγ᾽, ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ᾽ ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ᾽ ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ᾽ ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ᾽, οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ᾽, Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῷ βάλ᾽, ὡς ἂν τέρματ᾽ ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ᾽ ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν στεῖχ᾽ ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ᾽ ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ᾽ ἐπ᾽ εὐκύκλοις ὄχοις,
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ᾽ ἁλιστόνοις πόδας
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ᾽ ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,

Här hör du, hvad jag lidit. Om du säga kan,
Hvad återstår af qvalen, — det förmål, men ej
Af ömhet tala lögnens tröst, ty såsom last
Af sämsta slag jag räknar sammanljugna ord.

KÖ. O ve! Mig skona från ditt tal!
Aldrig, aldrig motsåg jag förr
En så underbar sång, som mitt öra nått!
Så vidrigt skådespel, så tungt att bära!
Lidande, sorg och förskräckelse mörda
Likt tveeggssvärd all själsfrid.
O ve! o ve! Öde! öde!
Jag åser med rysning Ios ofärd.

PR. Du suckar alltför tidigt under fruktans tyngd,
Men bida, tills du äfven hört hvad följa skall.

KÖ. O säg oss, lär oss! Under plågans tid det visst
Är ljuft att qval, som vänta, förutskåda klart.

PR. (till KÖ.) Er förra önskan blef ju eder lätt af mig
Beviljad. Först I önskaden att inhemta få
Af hennes egna läppar, hvad hon lidit har.
Nu hören det som återstår, det lidande,
Hvars börda Hera bringar denna unga mö!
(till IO) Och mina ord, du telning utaf Inachus,
I hjertat göm! Hvar färden ändas, lär jag dig.
Begif dig först mot Helios portar härifrån
Och vandra öfver obeplöjda tegar hän!
Du länder så till Schyterhorder, hvilka bo
I flätad hydda, högt på vagn med sköna hjul,
Beväpnande sig med bågar fjerran träffande;
Dem räds att nalkas, ila deras land förbi
Och styr mot hafomdönad klippstrand dina steg!
I vester Kalyberfolken ha sin boning fäst;
De jernet hamra. Tag dig väl för dem i akt!
En främling icke nalkas desse vildar lätt.
Men floden "den stolta", hvilken namnet jäfvar ej,
Du nalkas; far ej öfver! — svår blir färden der —

πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ᾽ αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ᾽ Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορ᾽, αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ᾽, ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ᾽ ὁδηγήσουσι καὶ μάλ᾽ ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ᾽ ἐπ᾽ αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως δὲ χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν᾽ ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ᾽ ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ᾽ Εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ᾽. ἆρ᾽ ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ᾽ ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι τάσδ᾽ ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δ᾽ ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω ᾽ν προοιμίοις.

ΙΩ. ἰώ μοί μοι.

ΠΡ. σὺ δ᾽ αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;

ΧΟ. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;

ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ΙΩ. τί δῆτ᾽ ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ᾽ ἐμαυτὴν τῆσδ᾽ ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

Till dess du hinner höjden utaf Kaukasus,
Det högsta berg, der strömmen väldigt frustande
Far ner från högsta tinningen. När du topparne,
Som gränsa intill stjernor, öfverstigit och
Mot söder måste vända, Amazoners här
Dig möter mannahatande, som en gång bebor
Vid Thermodon Themiskyra, hvarest tandadt svalg
Ur fjärden Salmydessus skjuter upp och här
Styfmoderlig emot segel nekar seglarn hem;
Och vägen dessa villigt skola visa dig.
Helt nära hafvets tränga port upphinner du
Cimmeriska näset; lemna det med dristigt mod
Och sedan skyndsamt öfverfar Maeotis sund!
Och stor och frejdad denna färd bland dödlige
I ryktet evigt lefva skall; och Bosporos [1]
Får namn af den. Europas gränser lemnande
Uppnår du Asiens fastland. (till KÖ.) Synes eder ej
Olympens envåldsherre lika hård i allt:
En dödlig qvinna, hvilken han, fast sjelf en gud,
Omfamna ville, tvingar han på irrings stråt. —
(till IO) I sanning, unga mö, en oblid giljare
Du träffat! Det jag nu dig yppat — vet, att det
Är ej en gång att räkna såsom förespel.

IO. O ve! ve mig!

PR. Du rop och suckar åter häfver upp; men hvad,
hvad gör du, se'n de andra qvalen bådats dig.

KÖ. Skall än du henne båda någon öfrig nöd?

PR. Ja, ödesdigra qualens stormuppdrifna haf.

IO. Hvad båtar då mig lefva? Hvarför störta ej
För klippans sträfva branter oförtöfvadt ned,
På det, mot jorden krossad, fri jag blifva må
Från mödor alla? Bättre en gång finna död
Än alla dagar bära tunga lidanden!

---

[1]) Kons sund.

ΠΡ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

ΙΩ. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡ. ἥδοἰ ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.

ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

ΠΡ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.

ΙΩ. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

ΠΡ πρὸς αὐτὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ. ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.

ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

ΙΩ. θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.

ΠΡ. τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.

ΙΩ. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡ. ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἐὰν ἐγὼ 'κ δεσμῶν λυθῶ.

ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;

ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.

ΙΩ. πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν:

ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

ΙΩ. ἥδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.

ΠΡ. καὶ μή τι σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

ΙΩ. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.

ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ. ποίοιν πρόδειξον αἵρεσιν τ' ἐμοὶ δίδου.

PR. Ej lätt i sanning bure du den tyngd som jag —
Jag, hvilken sjelfva döden ödet vägrade;
Från dessa qval han hade mig förlossning skänkt;
Men nu för mina mödor är ej förelagd
En gräns, till dess från väldet Zeus nedstörtad blir.
IO. Skall Zeus en gång från herrskarthronen störtas ned.
PR. Du skulle fröjdas, tror jag, om du såg hans fall.
IO. Hur kan jag annat? Zeus ju mig tillskickar qval.
PR. Så må du veta: säkert det fullbordas skall!
IO. Hvem skall från honom röfva envåldsmaktens staf?
PR. Han faller sjelf för egna rådslags löslighet.
IO. På hvilken väg? Förklara, blott du skadas ej!
PR. Ett äktenskap han sluter, hvaraf sorg han får.
IO. Bland gudar eller menskor? Säg, så framt du kan.
PR. Bland hvilka? Ej jag dristar uppenbara det.
IO. Af makan kanske störtas Zeus från gudathron?
PR. Hon föder son, som herre öfver fadren blir.
IO. Och gifs ur detta läge ej en räddning mer?
PR. Nej ingen, förrän bojan löses upp kring mig.
IO. Hvem skall dig alltså frälsa mot Kronidens råd?
PR. Det verket tillhör en af dina ättlingar.
IO. Hvad hör jag? Skall min telning fria dig från nöd?
PR. Ja, tredje ätteläggen efter tio led.
IO. Ej mer jag kan uttyda detta mörka tal.
PR. Så äflas icke veta mer om mödorna!
IO. Bortröfva ej den vinning, nyss du bjudit mig.
PR. Af tvenne bådskap ett jag vill förkunna dig.
IO. Säg, hvilka! gif bland dessa sedan valet fritt!

ΠΡ. δίδωμ᾽· ἑλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ᾽ ἐμέ.

ΧΟ. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ᾽ ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ᾽ ἀτιμάσῃς λόγου·
καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.

ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ᾽, οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς

* * * *

πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἕς τ᾽ ἂν ἐξίκῃ
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ᾽ ἐκτημέναι,
μονόδοντες, ἃς οὔθ᾽ ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν οὔθ᾽ ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ᾽ ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς·
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ᾽ ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκλαγγεῖς κύνας
γρῦπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον᾽, οἳ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
τούτοις σὺ μή πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ᾽ ὄχθας ἕρφ᾽ ἕως ἂν ἐξίκῃ
καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτός σ᾽ ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα

PR. Skall ske! Så välj, om oförtäckt jag båda skall
Den nöd dig möter eller min förlossare!

KÖ. Af dessa ynnestprof du mig det ena gif,
Det andra henne; vägra ej bönhörelse!
Förkunna henne, hur hon ännu irra skall,
Säg mig förlossarn! Detta min åstundan är.

PR. Enär I ifrigt önsken, ej bestrider jag
Att hvad I än begären uppenbara allt.
Dig först jag, Io, visar vidtkringirrad ban;
I hjertats minnesrika taflor skrif den in!
    Far öfver vatten, hvilket skiljer länder åt,
Mot Österns portar, solbeträdda, flammande

* * * *

När hafvets brus du öfverfarit, når du vid
Gorgoners fält Kistene, hvarest boning ha
Tre gamla jungfrur — Phorchys döttrar äro de —
I svanens skepnad; öga de gemensamt ha,
Gemensam tand —; på dessa solens strålar ej
Nedblicka; nattens måne aldrig skådar dem.
Dem nära dväljas systrar tre, bevingade
Gorgoner, menskohätska, ormbehårade,
Vid hvilkas anblick hvarje dödlig lifvet mist.
Till egen trygghet sådant vare yppadt dig!
Men åter märk ett annat vidrigt skådespel!
Jag beder: Tag dig väl i akt för griparne,
Zeus' stumma hundar — skarpa bett de gifva — samt
Arimaspers hästbesutna här med öga ett!
Den dväljs kring Plutosflodens guldsandsmängda ström.
Dem nalkas ej! — Du se'n i långtaflägset land
Påträffar mörklagdt slägte, hvilket boning har
Vid Helios källor, nära floden Aitiops.
Du vandre utmed flodens stränder ända till
Det vattenfall, der Nilens dryckesljufva ström
Från Bylbos berg med helga vågen skyndar ned.
Till deltalandet visar det dig vägen, till

Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπανδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟ. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
[μέλλουσ' ἔσεσθ', εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι].
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα

Neilotis. Här i fjerran nejd beskärdes dig
Nybygge, Io, grunda dig och dina barn!
Men tycks dig något dunkelt, svårbegripligt sagdt;
Så fråga åter! — full förklaring ger jag dig.
Ty mer än sjelf jag önskar dertill tid jag har.

KÖ. Är något dunkelt, något förbigånget, som
Du kan om plågrik irring henne yppa än,
Säg det! Men har du allt förkunnat, vänligt då
Vår önskan uppfyll! Säkert henne minnes du.

PR. Hon hört, hvar ändligt hamnar hennes irrings ban.
Att ej hon grundlöst räkna må mitt tal, jag vill
Den nöd hon genomkämpat, innan hit hon kom,
Angifva såsom underpant för mina ord.
Så vill jag, öfverflödigt ordsvall lemnande,
Beträda oförtöfvadt dina villors gräns.
Så snart du alltså hunnit upp Molossers fält
Invid Dodonas högtbelägna, branta nejd,
Der Zeus Thesprotiern helgad siarthronen står
Och ekars stämma susar — sällsam, underbar —,
Af hvilka utan gåtors hölje klart och rent
Kronidens vidtberömda brud du helsades
Framdeles blifva (fägnar denna helsning dig?);
Så kom du se'n på vägen utmed hafvets strand
Af yran förd till Rheas vida fjärd och se'n
Du ilar; fram och åter stormen jagar dig.
En efterverld skall denna hafsvik — märken väl! —
Ioniskt haf benämna efter Ios namn,
Att alla menskor minnas må din öfverfart;
Och detta ger dig säkert vittnesbörd, att jag
Med tankens öga skådar mer än menskor se.
För eder samt för henne slutet visar jag,
De spår, mitt tal nyss lemnat, återsökande.
Kanobos' stad sig reser invid landets gräns,
Der sluten inom vallar Nilen mynnar ut.
Här först Kronion återger förståndet dig

[ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον].
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γέννημ᾽ ἄφων
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
πέμπτη δ᾽ ἀπ αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ᾽ ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δ᾽ ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
γυνὴ γὰρ ἄνδρ᾽ ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
τοιάδ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ᾽ ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ᾽ Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ᾽ ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ᾽ ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου
εἰπεῖν, σύ τ᾽ οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

ΙΩ.

ἐλελεῦ, ἐλελεῦ, ὑπό μ᾽ αὖ σφάκελος
καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλπουσ᾽,
οἴστρου δ᾽ ἄρδις χρίει μ᾽ ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ᾽ ὄμμαθ᾽ ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης

[Med fredlig hand blott smekande och berörande].
Du föder Zeus' afkomling, mörklagd Epaphus —
Benämnd af gudens smekning, hvilken skörda skall
Så mycket land bredfårad Nilström vattning ger.
Hans femte ätteled med femtiofaldig frukt
Till Argos mot sin vilja återkomma skall —
En qvinlig syskonring, som undflyr giftermål
Med stamförvandter. Desse kärleksdårade,
Roffoglar efter rädda dufvor liknande,
På jagt till — jägarn farligt! — bröllop skynda sig.
Men gudens afund lifvets fröjd dem neka skall;
Pelasgisk jord dem bergar, hvilka qvinnohand
I nattförsåtlig slagtning dristigt mördade.
Ty hvarje brud från lifvet skiljer brudgummen,
I makens blod tveeggad glafven fuktande.
Må Cypria sådan nalkas mina fiender!
Dock en af dessa döttrar kärleksmakt bevekt
Att makens lif ej släcka. Morduppsåtets gadd
Sin skärpa mister; ett af tvenne önskar hon:
Att hellre svag än mordisk genom häfden gå.
Från henne skall härstamma Argos' kungaätt.
Att klarligt det framlägga fordrar rika ord.
Men detta säde modig telning skjuta skall,
Som bågberömd från denna börda friar mig.
Så lyder siarordet, hvilket rik på år
Min moder, Titaninnan Themis, yppat mig.
Dock hur och hvar — det kräfver mycket längre tid
Att säga; kunskap härom gagnar icke dig!

IO.

Eleleu! eleleu! Mig en tärande brand
Upptänder på nytt! vansinnet mig slår!
Med sin glödande tagg ger brömsen mig styng;
Och mitt hjerta af skräck mot mitt refben slår;
Och i rullande krets drifs ögonens par;
Långt fjerran min ban raseriet mig för

πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῆ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ὃς *στρ.*
πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ,
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων
μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.
μήποτε μήποτέ μ', ὦ *αντ.*
πότνιαι Μοῖραι, λεχέων Διὸς εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.

ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς μέγα δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.
ἐπ.
ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος,
οὐ δέδια, μηδὲ κρεισσόνων
θεῶν ἄφυκτον ὄμμα προσδράκοι με.
ἀπολέμιστος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος·
οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν· τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ
μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,
ἔσται ταπεινός· τοῖον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,

Med sin döfvande vind, och mig sviker min röst;
Och förvirrade rop vanmäktiga slå
Mot förderfvets förfärliga bränning!

(IO skyndar bort från scenen)

PROMETHEUS, KŐREN.

KÖREN.

Säkert bland visas tal *Strof.*
Räknad *han* blef, hvilken i hufvudet först uttänkt och med tungan förkunnat:
"Bäst att jemlikheten bland makar vid brudval akta väl!
Ej söke armodstrålen sin maka bland dem,
Hvilka rikdomsflärden förvekligat har
Eller stamträds rika glans upphäfver högt!"
Aldrig, I Moirer, er blick *Motsr.*
Träffe *mig* intagande bädd, som Kronions maka beskåres till hvila!
Aldrig *jag* må nalkas en brudgum, som tillhör himlens ätt!
Djup häpnad nedslår sinnet, då sargad jag ser
Denna ungmö flyende männernas slägt,
Förd af Heras råd i qvalfull irrings nöd.

Eftersång.

Men tryggt och säkert blir förbund
Med likar! Aldrig träffe mig
De höge gudars blick som ingen motstår!
— Sådan kamp förgäfves kämpad, full af faror!
Ack jag känner ingen utväg. Nej — till intet rum jag kan
Fly för Kronidens rådslut.

PROMETHEUS.

Zeus skall en gång, så öfvermodig än han är,
Förnedrad blifva. Bröllopshögtid ämnar han
Åt sig bereda, hvilken honom störtar ned
Från herrskarthron till obemärkta rum. En gång
Den bön, som Kronos, nederstött från åldrig thron,

ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ᾽ ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ᾽ οἶδα χᾧ τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νυν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς, τινάσσων τ᾽ ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ᾽ ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ᾽ οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ᾽ αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον᾽ εὑρήσει φλόγα,
βροντῆς θ᾽ ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾷ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
ὅσον τό τ᾽ ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

ΧΟ. *σύ θην ἃ χρήζεις, ταῦτ᾽ ἐπιγλωσσᾷ Διός.*

ΠΡ. *ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ᾽ ἃ βούλομαι λέγω.*

ΧΟ. *καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;*

ΠΡ. *καὶ τῶνδέ γ᾽ ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.*

ΧΟ. *πῶς δ᾽ οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ᾽ ἐκρίπτων ἔπη;*

ΠΡ. *τί δ᾽ ἂν φοβοίμην ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;*

ΧΟ. *ἀλλ᾽ ἆθλον ἄν σοι τοῦδ᾽ ἔτ᾽ ἀλγίω πόροι.*

ΠΡ. *ὁ δ᾽ οὖν ποιείτω· πάντα προσδόκητά μοι.*

ΧΟ. *οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.*

ΠΡ. *σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ᾽ ἀεί.*
ἐμοὶ δ᾽ ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.

För sonens ofärd bedit, skall fullbordan nå.
Från dessa trångmål icke någon gud förmår
Förutan mig en säker utväg honom te.
— Jag vet det; huru — vet jag ock. — Derföre må
Han throna, uppå höga åskdån trotsande
Med tillförsigt, och svinga pil, som frustar eld.
Allt detta icke skyddar honom, så att ej
Han gör till egen nesa outhärdligt fall. —
En ledungskämpe sådan nu han rustar sjelf
Emot sig sjelf, som obetvinglig, underbar,
En låga skall uppfinna mer än blixten stark,
Och dunderslag, som öfverskallar åskans dån,
Poseidons lans, treudden, söndersplittrande,
En hafvets skräck, för hvilken darrar jordens grund. —
Och bräckt mot denna nödens klippa finner han,
Hur skilda äro herrskarmakt och trälens ok.

KÖ. Mot Kronosson du önskad ofärd slungar visst.

PR. Mitt tal min önskan yppar samt fullbordas skall.

KÖ. Skall någon kunna hoppas underkufva Zeus?

PR. En gång han större mödors tyngd än denna bär.

KÖ. Hur kan du utan bäfvan föra detta språk?

PR. Hvad har väl jag att frukta? Mig ej döden når.

KÖ. Jo, qval dig han bereder ännu bittrare.

PR. Fullborde han det! Allt jag nu förväntar mig.

KÖ. Den vise ödmjukt böjer knä för Nemesis.

PR. Så vörda, tillbed, smickra hvarje maktbeklädd!
Men mig bekymrar Kronossonen minst af allt.
Han göre, han befalle denna korta tid
Hur helst han vill; Ej länge gudadrott han är!

Annotationes.

v. 561. "Prima monologia affectus et perturbationis plenissima est; — mentis etiam furore concitæ imago verissimis coloribus expressa — — *τίς γῆ; τί γένος*; nec terram, ubi pedem posuit, nec genus, nympharum nempe Prometheum circumstantium, agnoscit Io." Sch. — *φῶ*, v. Kr. I, 54, 2, 3; ib. 53, 6, 5; cfr Il. VI, 285.

v. 562. *Χαλινοὶ πέτρινοι* "frena saxea audacius pro catenis ad saxum affixis" Sch.

v. 563. *χειμαζόμενον*, active *procellis agito*, passive *hyemo*. Blomf. comparat hunc versum cum Soph. Phil. 1460 *Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ*; Eurip. Hipp. 315 *ἄλλῃ δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι*. Plerique hoc loco *χει.* translate accipiunt.

τίνος — ποιναῖς — ὀλέκει statui in tanta sententiarum discrepantia retinendum esse; *ποινὰς* Med. et plerique libri, *ποινᾶς* nonnulli, *ποιναῖς* vulgo; *ποινὰς* defendunt Pal., Herm., Weil, Schm. (qui comparans v. 614 *τοῦ δίκην πάσχεις τάδε*; e. a. judicat *π.* esse toti enuntiationi appositum). Dindorfio tamen hoc videtur durum esse, quare aut retinendam censet suam lectionem *ποιναῖς* aut conjicit cum Stephano *ποινά* vel *ποινῇ σ' ὀλέκει*, quamquam antea v. 112 plurali numero Æschylus usus est hoc nomine: *τοιάς δε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω*; Weillio videtur Stephani conjectura nonnullis (velut Blomf.) probata poeticæ dictionis vim minuere. Sch. retinet *ποιναῖς*. — *ὀλέκει*, v. Kr. II, 39, *ὄλλυμι*. "gravius verbum *ὀκέκει* comprehendit in se *τίνεις*" Herm.

v. 564. *ὅποι γῆς* v. Kr. I, 47, 10, 4.

v. 565. *ἡ μογερά* v. Kr. I, 50, 8, 5.

v. 566. "Egregie adumbravit Æschylus Ionis animum spectri phantasia perterritum; ejusque oratio mirabiliter ad anxietatem animi prodendam conformata, si justa præsertim actoris pronuntiatione fuerit adjuta, vehementem theatro terrorem incusserit necesse est". Sch.

v. 567. *τὰν* omittunt Sch., Both., Schöm., Well., Med. et vet. edd. secuti; articulum ex tribus cod. additum retinent Blomf., Weil., Pal., Herm., Dind., Schm., v. Kr. I, 58, 8, 5. — ***οἶστρος***, proprie *asilus*, translate de furore. Mutationis virginis habita ratione similitudo ab aculeo illius bestiolæ ducta.

v. 568. *ἄλευ δᾶ* (quamquam ed. primæ et plerique cod. exhibent *ἄλευ ὦ δᾶ*) Dind. metri causa, quo efficiatur senarius catalecticus, comparatque cum eo *παῦ* pro *παῦε* dictum Ar. Æqu. 821. *ὦ παῦ οὗτος, κ. τ. λ.* Est tamen magna de hoc loco dissensio. Optime intelligitur averruncationis formula *averte terra.* Svidas: *ἄλευε· Ἴωνες τὸ φυλάξαι οὕτως λέγουσι.* v. Math. §. 223. p. 528. Kr. II, 39, p. 104. cfr. Sept. 88 *θεοὶ θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.*

v. 569. *φοβοῦμαι*, "interpretamentum ad fulciendam constructionem additum, recte ejecerunt Dind. et Herm.: miseræ enim non magis oratio quam mens constat." Weil. — *μυριωπός.* innumeros habens oculos, deinde omnia observans (cfr. Suppl. 303 *τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ'.*) Cfr. Ovid. Met. I. 625:

Centum luminibus cinctum caput Argus habebat

et Claud. de laude Stilich. I, 31 2:

Argum fama refert centeno lumine cinctum
Corporis excubiis unam servasse juvencam (Stanl.).

Est enim in fabulis hunc custodem a Junone Ioni in vaccam mutatæ additum esse, postea tamen a Mercurio occisum.

v. 570. "Imago est animi vultus, indices oculi."

v. 571. *κατθανόντα*, Kr. II, 8, 3, 8. — "cum admiratione quadam pronuntiatum. Miratur enim Io, quid sit, quod Argus, quamvis occisus, tamen quasi adhuc viveret, obambulet" Sch.

v. 572. *ἀλλ' ἐμὲ*, Dind., Weil., Schm.; libri: *ἀλλά με* — ***ἐξ ἐνέρων***, libri, quod retinent Dind., Herm., Pal. e. a.

Weil. et Schm. legunt *κἂξ ἐν.* ad sustentandos numeros, qui cohærere videntur. — ex inferis, v. Kr. I, 68, 17, 2. *περάω* transporto — *κυναγετεῖ* v. Soph. Aj. v. 5.

v. 573. *νῆστις* invenitur etiam quamqnam alio quodammodo sensu v. 600.

v. 574. — *ὑπό* v. Kr. II, 68, 48, A. 4. infra 877. cfr. Agam. 1215 *ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντίας πόνος στροβεῖ* ib. 450 *φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει προδίκοις Ἀτρείδαις.* — *Κηρόπλαστος,* libri — quod est ex arundinibus cera compactus. Meineke conjicit *κηρόπακτος* i. e. calami cera conjuncti (Philologos 1863 p. 51). Cfr. Ovid. Met. XI, 154:

Et leve cerata modulatur arundine carmen.

Tib. II, 2, 51: Fistula, cui semper descrescit arundinis ordo,
Nam calamus cera jungitur usque minor.

Virg. Ecl. II, 32: Pan primus calamos cera conjungere plures
Instituit (Schm.).

Eleganter vertit Sch.: *cera vero compacta sonora fistula submurmurat carmen sopiferum.* Scilicet ut *βούτης* fistula etiam instructus sequi visus est Argus ac nonnumquam buculam ad somnum invitare (Pal.).

v. 575. *ἀχέτας* Dor. pro *ἠχέτης resonans* cfr. Eurip Electr. 101 *κύκνος ἀχέτας;* Ar. Aves. *ὁ θεσπέσιος ὀξυμέλης ἀχέτας.* — "Lassitudinem referunt tibiæ modi, ad fistulæ pastoriciæ similitudinem remisse somnumque invitantes; terrores et dementiæ stimulos exprimit ipsius miseræ cantus, numeris modo acriter concitatis, modo languide subsidentibus" (Weil.).

v. 576. *ποῖ μ' ἄγουσιν* ⏑ – *τηλέπλανοι πλάναι;* Herm. *μακραί* vel *χθονός* excidisse suspicatur, Dind. *πάλιν,* Meineke (Philologus 1863 p. 23) *πλάναι* — Inde ab hoc versu incipit Io se colligere ex furore atque in se redire.

v. 578. *ἐνέζευξας* v. 108, cfr. Eur. Alc. 482 *τῷ προσέζευξαι πλάνῳ;* Soph. O. C. 525 *κακᾷ μ' εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ;* Soph. O. T. *γάμοις με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι.* Il. II, 111 *Ζεύς με μέγας Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείᾳ.*

v. 579. *πημοσυναῖσιν*, Cod. Med. et ceteri plerique, ut videtur, atque edd. vet.; *πημοσύναις* scribendum esse monuit Herm. in Opusc. IV. p. 334. — Sch. verba ita conjungit: *quo tandem in delicto me deprehensam his calamitatibus coercet?*

v. 580, *οἰστρηλάτῳ*, quod ad compositionem verborum attinet — vide v. 109, *ναρθηκοπλήρωτον πηγήν* et v. 152 *ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις* — recte interpretatur Sch.: "*timore ex insania orto*" apte comparans Ajacem Sophocleum, quem, "postquam ad se rediit, eorum poenitet, quæ furore percitus perpetraverat."

v. 581. *παράκοπος*, proprie de citharoedo dictum contra tempus pulsante atque etiam de nummis adulterinis — h. l. amens, insanus, vide infra *παραπαίω* v. 1056; *παρακοπή*, insania. — sentit se virgo per intervalla furore corripi. — *τείρω*, vexo.

v. 582. *με* inseruit Elmslejus. — *δάκος*, fera v. Theb. 558; Agam. 824, 1232; Coeph. 530; — Incredibiliter angit animum spectatoris, quum, ut se Juppiter igne potius comburat aut terra abscondat, aut in mare projiciat, optat; quam ærumnosam enim ac deplorabilem ejus vitam esse oportet, cui nullus mortis gradus adeo terribilis est, quin tali vita optabilior esse videtur? (Sch.)

v. 584. *εὐγμάτων*, v. Math. §. 368.

v. 586. *γυμνάζω*, *exerceo.* Cfr. Eurip. Helen. v. 533 *οὐδ' ἀγύμναστον πλάνοις.* Agam. 540 *ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνμασεν;*

v. 587. *ἀλύσκω*, vox Homerica; rarius tamen invenitur apud tragicos simplex verbum. v. Pers. 100. Soph. Ant. 488. Electr. 627. — His verbis Io sibi comparat aptum ad colloquium cum Prometheo instituendum argumentum.

v. 588. Hunc versum libri choro tribuunt, antitheticum Ioni. Utrumque Ionis esse monuerunt et Elmslejus et Herman. Aptius tamen videtur utrumque Choro tribuere, quod etiam Schömanno placuit. — *βούκερως* bovis cornua habens.

v. 589. *οἰστροδινήτου*, cfr. Od. XXII, 300, *βόες ὡς ἀγελαῖαι· τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν* — Hoc verbo respicit Pr. quæ antea Ioni evenerunt.

Cfr. Virg. Georg. 152, de asilo:

Hoc quondam monstro horribiles exercuit iras
Inachiae Iuno pestem meditata juvencæ —
Vide infra v. 681.

v. 590. *θάλπει*, v. infra 650, 685.

v. 591, *δρόμους*, v. infra 708. Cfr. Eur. Alc. 489 *οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.* Ar. Nub. 29. Soph. Trach. 1045.

v. 592. *στυγητός*, v. Kr. II, 39 *στυγέω. πρὸς βίαν* hic aliter atque in v. 208.

v. 593. *ἀπύω*, v. Kr. II, 39, p. 106. — *Pronuntio.*

q. 594. *ἄρα* cfr. Septem 91 *τίς ἄρ' ἐπαρκέσει;* Pers. 144. *πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεύς;* alia significatione supra v. 517. Repetitionem pronominis *τίς* admirationem significare atque collocationem verborum *μογ., τάλ., τὰν ταλαίπ.* ad misericordiam commovendam aptissimam esse monuit Sch. Miseri miseros optime consolantur.

v. 595. *προσθροέω*, *alloquor.*

v. 596. *θεόσυτόν τε νόσον* intelligimus furorem divinitus immissum, qui proprio nomine morbus appellatur. Vide supra v. 589.

v. 597. *μαραίνω tabefacio.* cfr. Eum. 139 *ἕπου, μαραίνε δευτέροις διώγμασιν.* ibid. 280 *βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός.* Soph. O. T. 1328 *ὄψεις μαρᾶναι.* O. C. 1260 *πλευρὰν μαραίνων.* Eur. Alc. 203 *φθίνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσῳ.* — post *κέντρ.* Herman. statuit *φρένας* supplendum esse, Hartung *ἀεί.*

v. 599. *φοιτάλεος* furibundus a *φοῖτος rābies* vel potius a *φοίτη* (Blomf.) unde *φοιτάω* Aj. 59 *(storma i yran)*; plura quoque adjectiva, quæ in — *αλεος* terminantur, enumerat Blomf. in Glossario in Prom. Vinct. — *κ. φοιτ.* stimuli ad cursum incitantes; *φ.* prima significatione est *furibundus*, *errabundus*, secunda translate furiosus, deinde vi transitiva ab Æschylo tributa — in *errorem conjiciens*, ad *cursum concitans* (Sch.). Præterea admirandum est in tota allegoria a similitudine equi ad cursus celeritatem stimulis excitati ducta quam præclare translationis tenor sit servatus.

v. 600. *σκιρτημάτων αἰκίαι* i. e. *σκιρτήματα αἰκίζοντα saltus corpori nocentes* s. corporis *anhelitu et fatigatione cruciantes* (Sch.). — *νῆστις* h. l. active intelligitur *famem afferens* Cogitare licet de "equo a crudeli sessore usque ad internecionem sic fatigato, ut ne ad pabulum quidem capiendum statio concedatur."

v. 601 *λαβρόσυτος, cursu concita* (Blomf.). Æschylus sectatur composita ex *σεύω* vel *σῦμι.* — *Ἥρας*, quod in libris deest, ex schol. Med. inseruit Herm.

v. 602. *ἐπίκοτος, iratus.* — *μῆδος,* consilium, ab antiqua radice *μάω* (Blomf.).

v. 603. de Prometheo loquitur Io.

v. 604. *τορῶς* perspicue — *τορόν* proprie dicitur quodcunque ita perforatur, ut lucem transmittat (Blomf.). Vox *τορός* frequens apud tragicos.

v. 606. *τί μὴ χρὴ φάρμακον νόσου,* Med. Elmsleji egregiam emendationem *τί μῆχαρ; τί φάρμακον νόσου* perfecit I. F. Martin.

v. 608. *θροέω loquor* — *δύσπλανος, infeliciter errans.*

v. 610. *ἁπλῷ λόγῳ simplici narratione,* cfr. Pind. Nem. IV. 153. *ῥήματα πλέκων.* Eur. Phoen. 503 *ἐγὼ γὰρ οὐδέν, μῆτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ.* Suppl. 464 *αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.*

v. 611. *οἴγειν. ἀνοίγετε* vide Soph. Aj. 344.

v. 612. *πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ',* Math. § 390. Kr. I, 48, 12, 5.

v. 613. v. Kr. II, 58, 1, 1. cfr. Ar. Equ. 836 *ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα.* Blande alloquitur Prometheum Io, beneficiorum se ejus famam audivisse significans.

v. 615. *ἁρμοῖ, modo, nuper* ut *ἄρτι.* cfr. Soph. Aj. 798 *πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι·* vocabulum *ἁρμοῖ* veterum testimonio syracusanæ est dialecti (Schm.).

v. 619. *φάραγξ* vallis inter montium prærupta.

v. 619. *βούλευμα τὸ Δῖον* i. e. *Διὸς βούλευμα,* cfr. Soph. Trach. 956 *Δῖον γόνον.* Eur. Ion. 200. *Δίῳ παιδί.*

v. 620. Legebatur *ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων*. Verba sic transposuit Weil.: *ποίων δὲ ποινὰς ἀμπ.* cfr. v. 112.

v. 621. *σαφηνίζω*, *explico*. cfr. Coeph. 678 *ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν*. — Libri *ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι*, quod esset *tibi valeo dicere*. Itaque interpretatus est Schöm. et Voss: So viel zu offenbaren dir vermag ich nur. Sed si defendimus interpretationem: *tantum me tibi patefecisse sufficit*, scribendum est aut *ἀρκεῖ σοι σαφηνίσαι* (ut Hartung) aut *ἀρκῶ σοι σαφηνίσας*, quod placuit Keck et Meineke (Philologus 1863 p. 231.) et Weillio. De conj. *ἀρκ.* cum part. v. Kr. I, 56, 8, 1.

v. 626. *τοῦδε τοῦ δωρήματος* M. et plerique. *τοῦ* omittunt libri pauci. Correxit Turnebus, qui recte sensit pronomine hic magis opus esse quam articulo — de constr. v. Math. §. 368. cfr. v. 583. Sarcasmus quidam ut Eur. Med. 136 *οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσι δώματος*.

v. 627. *τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ* v. Kr. I, 67, 12, 6. Kr. II, 67, 12, 4. cfr. Soph. Aj. 540 *τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;* — *γεγωνίσκειν* v. Kr. II, 39, p. 110.

v. 628. *φθόνος μὲν οὐδείς*, non invideo — *ὀκνῶ*, invitus sum. — *θράσσω*, perturbo.

v. 629. *μᾶσσον ἢ ὡς ἐμοί*, Brunck, cui tamen repugnare videntur leges de crasi, quod ostenderunt Ahrens, de crasi et aphaeresi, Stolbergæ Hercyniæ 1845, p. 5. Sorof, de augmento in trimetris tragicis abjecto præmissa de crasi, elisione, aphæresi quæstione. Vratisl. 1851 (Schm.), qui contenderunt vocabula tantum *ἄρα*, *ἄν*, *οὐ*, *ἐγώ* cum antecedentibus, substantivis exceptis, per crasin coalescere. — *μασσόνως ἢ 'μοί*, Elmslejo auctore Herman addita conjectura *μᾶσσον ὧν ἐμοί*, quam accepit Dindorf. Utrumque tamen omnino placere non potest. De terminatione comp. *ως*, adverbialiter usurpata, disseruit. Buttm. (griech. Gramm. § 115, 5.) qui judicat hoc modo adverbia gr. comp. ita tantum usurpari, ut exprimant modum. Exempla, quibus sententiam suam confirmavit, hæc sunt: Eur. Heracl. 543, Iph. Aul. 379, Hecub, 1121, Soph. O. C. 101. Conjectura *ὧν* offendit, quia membra comparationis non apte sunt inter se conjuncta. Vulgatam autem plerique defendunt, ut Becker

(Homerische Blätter p. 314), Schöman (Lehre von den Redetheilen, Berlin 1862), Meineke (Philologus 1862 p. 237). Ád sententiam suam affirmandam quæ attulerunt exempla, hæc fere sunt:

Iliad. IV, 377 *μελάντερον ἠΰτε πίσσα,*

Xenophanes (apud Athenæum XII p. 526 A):

ᾔεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες
οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν

Lysias or. VII, 12; ib §. 31, Dem. Aristog. I. §. 53 p. 786 *καὶ μειζόνων ἀξιώσαντες δωρεῶν ἀφήσετε ὡς τοὺς εὐεργέτας,* Plato rep. VII, p. 526 *οὐκ ἂν ῥαδίως πολλὰ εὕροις ἂν ὡς τοῦτο.* R. Förster (de attractionis usu Æschyleo) comparavit Eur. Hippol. 530. *οὔτε γὰρ πυρὸς οὔτ' ἄστρων ὑπέρτερον βέλος οἷον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας ἵησιν — Ἔρως.* — Schol. Med. ita accepit, ut *ἐπεὶ ἐμοὶ γλυκύ ἐστι* interpretatus sit. — *μᾶσσον* dor. pro *μεῖζον.*

v. 630. Cfr. Od. XI, 380 *εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι.* Virg. æn. II, 10 sed si tantus amor casus cognoscere nostros, Incipiam.

v. 631. "Quod h. l. chorus Promethei narrationem interpellat et Ionem de causis morbi sui narrationem exposcit, non solum ab ejus curiositate alienum non est, sed etiam ad variandum dialogi cursum utile, ne forte eadem persona diutius sermocinante auditoris attentio languesceret." Sch. — *μήπω γε* vide Ar. Nubes 186, 267. Sept. 71.

v. 633. *πολυφθόρους* hic dictum videtur in sensu *τοῦ φθείρεσθαι.* vide infra 820.

v. 635. *σὸν ἔργον* tui est officii, v. Math. 264. — *ὑπουργῆσαι χάριν* gratiam exsequi cfr. Eur. Alc. 857 *Ἀδμήτῳ θ' ὑπουργῆσαι χάριν.*

v. 636. Inachus erat filius Oceani et Thetyos.

v. 637 sqq. "nam etiam deflere et lamentari infortunia sua, ubi quis lacrymas ex auditorum oculis eliciturus sit, operæ pretium est."

v. 642. "pudebat nempe castam virginem stupri sibi a Jove intentati mentionem facere." Pudorem cum tristitia et la-

crymis conjunctum virgini poëta tribuit. v. Supp. 579. — *ὀδύρομαι*. Med. et libri plerique.

v. 643. *θεόσσυτος χειμών* i. e. q. *θεόσσυτος νόσος* v. 602; furor bene cum tempestate comparatus. — *διαφθορὰν μορφῆς* formæ ruina sc. in vaccam mutatio.

v. 644. *ὅθεν*, Sch. *B ἀφ' ἧς αἰτίας*. — *προσέπτατο*, cfr. Soph. Aj. 282 *τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο*, Eurip. Alc. 420 *ἐπίσταμαί γε κοὐκ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατ'*, Areschius confert.

v. 645. *πωλέομαι ventito* Math. § 50, Kr. II, 34, 3, 7 cfr. 122 *εἰσοιχνεῦσιν*.

v. 646. *παρθενών*, *virginum conclave*, sic *γυναικών* mulierum conclave, *ἀνδρών* virorum Ag. 243 (Blomf.).

v. 647. *λεῖος* lēvis, quæ vox a Græca voce formatur inserto digammate, cfr. Suppl. v. 477. *μῦθος θελκτήριος*. — *ὦ μέγ' εὔδαιμον* v. Kr. I, 46, 6, 6. II, 46, 6, 7, cfr. 1004; Soph. O. T. 1343 *τὸν μέγ' ὀλέθριον*. Hom. *μέγα νήπιος*, *μέγ' ἔξοχος*, Comp. Stanl. Eur. Alc. 1092 *Τί δ'; οὐ γαμεῖν γὰρ, ἀλλὰ χηρεύεις μόνος;* et Virg. Æneis IV, 32: Solane perpetua mærens carpere juventa? (Blomf.).

v. 649. *ἵμερος*, *dulce amoris desiderium*, quo primum tepent, mox incalescunt amantes. Omnes affectus animi, qui ab externa quadam causa proficiscuntur, eleganter a poëtis Græcis cum vulnere comparantur a *κέντρῳ* vel *βέλει* inflicto; (Sch.) cfr. Agam. 742 *μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος*. Ag. 240. Hiket. 1005.

v. 650. *θάλπω*, *calefacio* cfr. 590, 685, 878 — *συναίρεσθαι Κύπριν* i. q. *συνουσιάζειν*. Cfr. 864. Male Schol. A. *συμβοηθῆσαι αὐτῷ καὶ τὴν Κύπριν* cupit una Venerem adjuvare se, ut potiatur amore.

v. 651. *ἀπολακτίζω* recalcitro, rejicio (Blomf.). Similitudo ducta ab equo calcibus, quæ sibi nocitura videntur, repellente.

v. 654. *ὡς ἄν;* Math. §. 520, 2. — *τὸ Δῖον ὄμμα*, Math. §. 430, cfr. 619.

v. 655. *εὐφρόνη*, *nox* "*διὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἐν αὐτῇ*" Epicharmus (Blomf.).

v. 657. *ἔτλην*, cfr. Eur. Alc. v. 1. *ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι.* sustinui ut rem duram. — *νυκτίφοιτ᾽ ὀνείρατα* malo quam *νυκτίφαντ᾽* Med. Nauckius (*Bulletin de l'Académie de Pétersbourg* a 1860 p. 241.) restituit *νηκτίφοιτα δείματα*, quod apud Lycophr. legitur v. 225. Cfr. Coeph. 523 *νυκτιπλάγκτων δειμάτων.* (Dind.) Weilius legit *νυκτίφοιτα φάσματα* (cfr. Soph. Electr. 502. *φάσμα νυκτός*) — *γεγωνεῖν.* v. Kr. II, 39, p. 110.

v. 658. *ἐπὶ*, v. Kr. I, 68, 40, 3. Cfr. Eur. Electr. 1343. *στεῖχ᾽ ἐπ᾽ Ἀθηνῶν·* Soph. O. T. 70 *Κρέοντα — ἐς τὰ Πυθικὰ ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ᾽, ὡς πύθοιθ᾽ ὅτι δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.*

v. 659. *χρή*, cfr. 940.

v. 661. *αἰολ.* ambiguus; qui varie explicatur — *δύσκριτα*, cfr. tamen Soph. O. T. 96 *ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ.*

v. 662. Synonymorum coacervatio et ambiguitatem oraculorum et animum Ionis commotum vi et gravitate indicat.

v. 665. *ὠθεῖν* et *μολεῖν*, v. Kr. I, 58, 6, 9.

v. 667. de inf. cfr. Sept. 429. Agam. 1653, Eur. Orest. 1527 (Schm.).

v. 669. *Λοξίας* propter ambiguitatem et obscuritatem vocatus est Apollo.

v. 672. *χαλινός* translate. Cfr. Agam. 226 *ἀνάγκης λέπαδνον.* — *πρὸς βίαν* = *βίᾳ.*

v. 573. comparat Abresch. cum Soph. Aj. 447 *κεἰ μὴ τόδ᾽ ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῇξαν.*

v. 674. *μύωψ* vide Plin. histor. nat XI, 28, 34, 100 (Schm.).

v. 675. *ἐμμανεῖ σκιρτήματι*, singularis num. pluralis loco adhibitus ad perpetuitatem cursus significandam (Sch.); nostri dicunt: i ett språng.

v. 677. *ἄκρατος* est qui animum non habet mollitum et temperatum, ut vinum meracum mixta aqua defervescit (Pal.) Schützius laudat Ovidum:

Constiterat quocumque modo, spectabat ad Io,
Ante oculos Io, quamvis aversus, habet.

atque Val. Flacc. (Argon. libr. IV. v. 351 sqq.).

v. 680. Celeriter percurrit Io subitam mortem quæ Argum vita privavit; quo modo id acciderit, in ambiquo relinquit.

v. 681. *οἰστροπλήξ, oestro percussa* (Blomf.).

v. 682. *γῆν πρὸ γῆς*, de terra in terram v. Kr. II, 68, 15, 1. Cfr. Arist. Ach. 235 *διώκειν γῆν πρὸ γῆς*. Soph. Phil. 285 *χρόνος διὰ χρόνου*. Trach. 28 *ἐκ φόβου φόβον*.

v. 685. *σύνθαλπε*, cfr. Soph. Aj. 472 *θερμαίνεσθαι κεναῖσιν ἐλπίσιν* — *νόσημα αἰκ. pessimum vitium* (Sch.).

v. 686. *σύνθετος, compositus*.

v. 687. *ἄπεχε* h. l. intrans.

v. 688. *οὔποτ᾽ οὔποτ᾽ ηὔχουν* M. *ηὔχουν* schol. M. et libri nonnulli. (Weil.) —*οὔποτ᾽ ηὔχουν, numquam credidi* vel *opinatus sum*. Blomf. confert Agam. 506. Suppl. 329. Eur. Heracl. 931. Helen. 1619. Soph. Phil. 869. ubi servata est propria significatio: *confidenter dico*. — ad *ξένους* est *ὧδε* (v. 690) subaudiendum.

v. 689. *ξένους λόγους* intelligit Sch. sermones, qui in extremam admirationem homines conjiciunt. — *μολεῖσθαι* v. Kr. II, 39. p. 108.

v. 690. *θυσθέατος*, cum dolore spectandus (Blomf.) cfr. Soph. Aj. 1004. *ὦ δυσθέατον ὄμμα* "syn af fasa" Spongb.

v. 691. *πήματα* — *ἀμφάκει*, in his versibus secutus sum eandem descriptionem, quam Weilius. — *ἀμφάκει κέντρῳ*. cfr. Soph. O. T. 809 *διπλοῖς κέντροισι*. Aj. 242 *μάστιγι διπλῇ* — *ψύχειν, frigefacio* (Blomf.) *excruciare* (Well.). Meinekii conjectura *ψήχειν*, quam accepit Dind. loco citato Stob. Flor. 38, 53 minime probatur. Ibi enim — ut recte animadvertit Weilius — animus invidia, ut ferrum robigine, paullatim corrodi (*ἐξαναψήχει*) dicitur; hic subitus horror animum perfrigefacit ut Eum. 160. Furiæ convicii flagello perculsæ gelantur. — Inf. præs. *ψύχειν*, durationem quandam exprimens, cum inf. fut. *μολεῖσθαι* apte comparatus (Schm.).

v. 695. *πρᾶξιν Ἰοῦς*, ut fortuna Ionis. Cfr. 790. Soph. Aj. *ὡς ἥκει φέρων Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν, ἣν ἤλγησ' ἐγώ.* Comparari jubet Morell. Eurip. Alcest v. 813. Soph. Aj. fin (Sch).

v. 696. *πρῶ γε* Med. superscripta *ο*, unde non male Brunckius *πρῷ γε*. Pal. retinet *πρό*, qua de re consentiunt Blomf. et Herm. Cfr. *προστένειν* Ag. 252. V. Kr. II, 68, 48, 2. — *φόβου πλέα τις* perterrita quædam. V. Kr. I, 47, 26, 6. Cfr. Eurip. Med. 265. Pers. 603. (Blomf.).

v. 698. indicat chorus se non sua magis quam Ionis causa narrationem hanc exposcere (Sch.).

v. 700. De Ionis erroribus tam multa sunt scripta, ut in qualibet pæne editione de hac re videre liceat. Quare equidem præterii. — *ἀνύομαι*, *consequor*. — Coeph. 858. *ὑπὸ δ' εὐνοίας πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;* quum tantus meus amor sit quomodo consequi possum ut paria ei verba loquar? (Schm.).

v. 704. *πρὸς*, v. Kr. II, 52, 3, 1. *νεάνιδα*, ib. II, 17, 2, 1.

v. 705. plerique malunt *σύ τ'* quam *σύ δ'*. Cfr. Eum. 468 *σὺ τ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρῖνον δίκην.* Blomf. confert Eur. Poen. 467. ibid. 898. Orest. 1635. Æsch. Sept. 147.

v. 706. *θυμῷ βάλ'*, locutio Homerica. V. Kr. II, 46, 2, 4. Cfr. Od. I, 201. ingifva h. l. lägga på hjertat. — *ὡς ἄν*, v. Math. §. 520. Kr. I, 54, 8, 4. Löfstedt, Grekisk Grammatik §. 84. II.

v. 708. *στείχειν*. v. Math. §. 511, 5. Kr. I, 46, 6, 2. II, 46, 7, 2. Soph. Aj. 30. — *ἀνηρότους γύας*, *juga inarata* (Oxymoron q. v.). Schytæ enim idem fecerunt quod de Numidis narrat Sallustius, "pabulo pecoris magis quam arvo student." (Blomf.).

v. 709. *πλεκτός*, *plexus*. "*πλαγκτὰς στέγας* suspicatur Dacierus, quod putat Horatium hunc Poetæ nostri versum expressisse in Ode 24. Lib. III. 10. *Quorum plaustra vagas rite trahunt domos.* Sed neuter Scholiastes ingeniosæ suspicioni favet." (L. Theobald apud Blomf.).

v. 710. *πεδάρσιος*, *sublimis* æolice pro *μετάρσιος* (Blomf.). — *εὔκυκλος*, bene rotatus. — *ὄχοις*, v. Math. §. 91. 3. b.

v. 711. *ἐξαρτάω*, suspendo, instruo. (Blomf.).

v. 712. Inf. vid Math. §. 546. Kr. I, 55, 1, 5. — libri fere omnes *ἀλιστόνοις γύποδας*. Hermanni conjecturam *γυῖ ἁλιστόνοις*, ab ipso non receptam, probarunt Schöm., Heimsoeth, Weil, Schm. Meineke qui cum iis consentit scholion novicium *Γύποδας* ad Gepidas, qui a Scriptoribus Byzantinis etiam *Γήπαιδες* vocantur referendum esse monuit (Philol. 1863, p. 231). Legimus cum Herm., Dind., Pal., Sch., Blomf., *ἁλιστόνοις, πόδας — ἁλιστόνοις*, recte scoliastæ *ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς στεναζούσαις καὶ ἠχούσαις* vel *ὑπὸ ἁλὸς τινασσομέναις*.

v. 713. *χρίμπτω*, *propinquo.* — *ῥαχία*, *litus scopulosum.* (Blomf.).

v. 714. Hic narrationem hiare perspexit Foss. v. Weil. — *λαιᾶς δὲ χειρὸς*, v. Math. §. 377. Kr. II, 46, 1, 3. *læva manu.* — *σιδηροτέκτων*, *ferri artifex.*

v. 716. libri *πρόσπλαστοι*, quod correxit Elmsley. (Weil.) Dindorfius legit *πρόσπλατοι*, quum tragici non *ἄπλαστος* sed *ἄπλατος* dixerint. Quod tamen Blomfieldio necessarium non videtur, qui retinet *πρόσπλαστοι*, quod censet a *προσπέλαστος* contractum.

v. 747. *ὑβριστὴν* vulgo. Ita legimus partim quia de nomine hujus fluminis commentatores mirabiliter discrepant, partim ut lusum verborum, si fieri potest, reddamus. Commentatores conjiciunt Istrum, Araxem, Tanaim, Alazona, Borosthenem, fluviumque denique, cui nomen Hybrista — de Acc. v. Kr. I, 46, 1, 1.

v. 718. *οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν*, "In hac phrasi *περᾶν* adjicitur eodem genere pleonasmi quo *ἄπαις παίδων ἀῤῥένων* dicitur." (Sch.).

v. 719. *πρὸς αὐτὸν Καύκασον·* vertimus cum Blomf. *ad ipsum Caucasum* i. e. ad summam partem Caucasi, ut ex verbis *κροταφῶν ἀπ' αὐτῶν* intelligitur. V. Kr. I, 51, 6. 9.

v. 720. Apte Sch.: *Ubi fluvius ille robur suum effundit*, h. e. cum magna vi prorumpit, *e jungis montis editioribus.*

v. 721. *ἀστρογείτονας*, cfr. Serv. in Ecl. VI. Virgil. de

Caucaso verba facient.: *hic autem mons positus est circa Assyrios, vicinus pæne sideribus.* (Sch.).

v. 722. *ἐς μεσημβρινὴν βῆναι*, cfr. Soph. Aj. 1254. *ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.* (Schm.).

v. 723. In Europa prope Tanaim fluvium habitasse olim Amazones testis est Sallustius. Fragm. inc. p. 135. *Dein*, inquit, *Campi Themiscyrii, quos habuere Amazones, ab Tanai flumine, incertum quamobrem, digressæ.* (Dind.).

v. 724. *στυγάνωρ, viros perosus* ut infra 899. — *Θεμίσκυρα*, urbs Cappadociæ.

v. 726. *Σαλμ. γνάθος, maxilla.* cfr. apud Virg. Tænariœ fauces, Soph. Ant. 968. *ἀκταὶ Βοσπόριαι, ἰδ' ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησσός.* Virg. Æn. 9. 659:

Quales Træiciæ cum ad flumina Thermodontis
Pulsant et pictis bellantur Amazones armis.

v. 727. *μητρυιά, noverca. ἤτοι ἠχθρὰ καὶ ὀλέθριος* cfr. Hesiod. *ἄλλοτε μητρυιὰ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.* (Blomf.).

v. 728. *καὶ μάλ', et quidem.*

v. 729. *στενόπορος*, angustus. de freto Euboico Eurip. Iph. Aul. 81 *στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα.* (Blomf.).

v. 733. *ἐπώνυμος, qui nomen ab alio trahit* et *qui suum alteri tribuit.*

v. 735. Dind. et Pal. cum Elmslejo legunt *Ἀσίδ'* pro *Ἀσιάδ*, ut dactylum evitent. cfr. Pers. 270 *Ἀσίδος.* — *ἄρ'*, v. Kr. I, 69, 9. Schm. confert Soph. Electr. 614, O. T. 822, Aj. 277, O. C. 780.

v. 738. "Proprie quidem Junonis iræ errores suos Io debebat; quia tamen hanc iram propter Jovis amorem sibi concitaverat, recte Jovi quoque istorum culpa tribuebatur." (Sch.).

v. 741. *προοίμιον, proemium*, antecantamentum (Blomf.) — *μηδέπων*, Kr. II, 14, 9, 5. Math. §. 46. Steph. comp. Pers. 435. *μηδέπω μεσοῦν κακόν. μ. ἐν προοιμίοις* pro *μηδέπω προοίμια.*

v. 746. Ut sæpissime calamitates cum tempestatibus comparantur. Cfr. Eur. Hipp. 822. Soph. Trach. 116, Æsch. Pers. 433, Sept. 758. — Ps. Dav. XLII. 8.

v. 447. Cfr. Eur. Med. 145, ib. 795, Androm. 397. (Blomf.) A sententiæ similitudine laudantur Soph. Ant. 469. Eur. Troad. 632.

v. 748. *ἔρριψ'* Aoristus in hac formula solemniter usurpatus. Pal.

v. 749. *ὅπως*, v. Math. §. 519, 7. Kr. I, 54, 8, 8. Cfr. Coeph. 196. *ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην — πέδοι*, cfr. Eum. 479.

v. 750. *εἰς ἅπαξ*, cfr. Kr. I, 66, 1, A. — *θανεῖν* de re semel facta, *πάσχειν.* de continua actione (Pal.).

v. 752. *δυσπετῶς*, difficulter, ægre. (Blomf.).

v. 743. *ὅτῳ*, v. Kr. II, 58, 3, 3.

v. 754. *αὕτη*, Kr. I, 61, 7.

v. 758. *συμφορά*, vox media ut *fortuna.*

v. 759. *πῶς δ' οὐκ ἄν*, v. Kr. I, 69, 7, 6; 64, 5, 4. Cfr. v. 347.

v. 760. Cfr. Soph. Aj. 281. *ὡς ὧδε ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή.* ibid. 904, 981. Vide Math. §. 569. Kr. I, 69, 63, 3.

v. 761. Meineke (Phil. 1863 p. 231.) conjicit *πρ. τ. τ. σκῆπτ. δέ στερήσεται*, judicans hic particula conjunctionis opus esse — de acc. Kr. I, 47, 13, 10. Cfr. v. 171.

v. 762. Cfr. Aj. 906 *αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ δῆλον.* — *κενόφρων*, *stultus*, vocabulum a Pindaro, Tyrthæo et Theognide usurpatum (Blomf.).

v. 764. *γάμον*, v. Kr. I, 46, 5, 3. — præs. pro fut. Kr. II, 53, 1, 1. Cfr. v. 171.

v. 765. *θέορτος*, *divinus.* (Blomf.).

v. 766. *τί*, Kr. I, 51, 17, 3 *ῥητὸν αὐδᾶσθαι*, Simili pleonasmo Ar. Av. 1715 *οὐ φατὸν λέγειν.* (Dind.).

v. 767. *θρόνων*, pluralis ornans. Cfr. 910, 912.

v. 768. *φέρτερον πατρὸς*, cfr. Hom. Il. IV. 405 *ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι.* Horat. *Tydides melior patre.* (Blomf.).

v. 770. *οὐ δῆτα*, v. Kr. I, 64, 5, 4.

v. 771. ὁ λύσων, v. Kr. 56, 10, 3. Cfr. Soph. Phil. 1242. τίς ἔσται μ' οὑπικωλύσων τάδε;

v. 772. "Oportet eum esse aliquem ex tuis nepotibus."

v. 773. Cfr Eur. Alc. 58. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χοὖτος οἴχεται θανών, Soph. Phil. 414. — De Promethei solutione duplex veterum sententia. Alii eum a Jove, alii Jove invito ab Hercule solutum tradunt (Stanl.). Æschylus sententiam quandam ex utraque in unam conflatam sequi videtur. Fingit enim Herculem Jove probante Promethei exstitisse liberatorem. (Sch.).

v. 774. πρὸς, v. Kr. I, 24, 2, 8. — Tredecim generis successores sunt, 1. Epaphus. 2. Libya. 3. Belus. 4. Danaus. 5. Hypermnestra. 6. Abas. 7. Proetus. 8. Acrisius. 9. Danae. 10. Perseus. 11. Electryon. 12. Alcmena. 13. Hercules. (Blomf.)

v. 777. εἶτα, v. Kr. I, 48, 7, 4. — προτείνω, *prætendo.*

v. 778. V. Kr. II, 48, 7, 4.

v. 780. ἤ — ἤ, v. Kr. II, 65, 1, 5.

v. 782. χάριν θέσθαι, gratiam in aliquem conferre (Blomf.).

v. 783. ἀτιμάζειν λόγου, Elmsley, Dind., Weil., Schm. cfr. Soph. O. C. μή μ' ἀτιμάσῃς . . ὧν σε προστρέπω φράσαι.

v. 787. μὴ οὐ, v. Math. §. 699, p. 1450. Kr. II, 13, 6, 2.

v. 788. πολύδονος, *multum jactatus*; πολυτάραχον Schol.

v. 789. Cfr. Eum. 275. Coph. 450. Soph. Phil. 1325. Paul. Cor. II, 3, 3. Proverb. Salom. 3, 3.

v. 791. Post hunc versum, cum sequentibus non cohærentem, primus lacunæ signa posuit Brunck. (Weil.).

v. 794. Φορκίδες, Phorcyos vel Phorci filiæ, Ἐνύω, Πεφρηδώ, Δεινώ. De quibus inspi. Wies. Philol. 1854, p. 717. Cfr. Hartung, Die Rel. und. Myth. der Griechen, II, p. 144.

v. 799. δρακοντόμαλλος, *anguicomus.* — Phorcyos quoque filiæ fuerunt, et nomina habuere Μέδουσα, Σθενώ, Εὐρυάλη. (Blomf.).

v. 801. φρούριον, præsidium. Ingeniosa est Pal. conjectura φροίμιον.

v. 802. *δυσχερῆ θεωρίαν, spectaculum, quod* propter terrorem *vix tolerari potest.* (Sch.).

v. 804. *μουνῶψ*, v. Kr. II, 2, 4, 1.

v. 805. *Ἀριμασπός*, gens quædam Schytiæ Her. IV. 27. – *ἱπποβάμων*, equo insedens. Suppl. 284.

v. 809. Cfr. Virg. Æn. 4, 480:

Oceani finem juxta solemque cadentem
Ultimus Ætiopum locus est. —

v. 810. Niger cum ad ultimum cataractarum pervenerit, Nilus dicitur. (Stanl.).

v. 811. *κακαβασμός, descensus;* loquitur poeta de *καταδούποις* Nili, ubi fluvius iste de montibus præcipitatur. (Blomf.).

v. 812. *εὔποτον ῥέος*. Aqua Nilis dulcedine sua nota erat.

v. 814. *μακρὰν ἀποικίαν* vertimus cum Blomf. *distantem coloniam.* Cfr. Sept. 613 *τὴν μακρὰν πόλιν*. Hor. Ep. I, 10, 23. laudaturque domus longos quæ prospicit agros.

v. 815. *πέπρωται*, v. Kr. II, 39, p. 139.

v. 816. *τῶν*, v. Kr. II, 50, 1, 3. — *ψέλλος, imperfecte enuntiatus.*

v. 824. *ὅπως ἄν*, v. Math. §. 520. A. — *κλύουσα*, v. Kr. II, 53, 1, 2.

v. 827. *ὄχλος*, Schol. *πλῆθος*, proprie: *tät, oordnad skara.*

v. 829. legimus *γάπεδα*. Meineke (Phil. 1863. p. 53) supicatur *λάπεδα*, vocem aliunde non cognitam (Weil). alii *γῆς πέδα;* libri exhibent *δάπεδα*.

v. 832. Soph. Trach. 171. Od. 14, 327. Il. 16, 234.

v. 835. *προσαίνειν, adulari;* proprie de canibus dictum.

v. 337. *κόλπον Ῥέας*, Mare adriaticum.

v. 840. *κεκλήσεται*, v. Kr. I, 23, 9, 2.

v. 847. *πρόσχωμα, limi congeries*, quæ ad ostium fluvii paullatim ex alluvione succrescit. (Blom.) h. l. de aggeribus circa Nili Ostia intra regionem l. insulam Delta appellatam exstructis, quibus pagi et urbes impositæ erant, ne exundante Nilo submergerentur. (Sch.). — cfr. Suppl. 3.

v. 849. *ἐπαφάω, contrecto.* — *ἀταρβής, qui nullum metum incutit, placidus.*

v. 851. *Ἔπαφος* ab *ἔπ'* et *ἀφή* quem verborum lusum suethice reddere non potuimus. — *τέξεις* v. Math. §. 251, p. 661.

v. 852. *ἀρδεύω, rigo.* — Qua de re insp. Jahn, Jahrbücher für Class. Philol. 1870. p. 649. Herod. II, 38, 153.

v. 853. Genus e quinquaginta puellis constans.

v. 854. *ἐλεύσεται*, v. Math. §. 234, p. 581.

v. 855. Cfr. Suppl. 9. — *συγγενῆ γάμον*, Hypallage.

v. 856. *ἐπτ. φρένας*, animos vehementer perculsi sc. amore.

v. 857. *κίρκος*, accipiter, cfr. Hos. Carm. I, 37, 17 accipiter velut molles columbas.

v. 859. *σωμάτων* judicavimus referendum ad filios Ægypti atque in versu sequente subaudiendum.

v. 861. *δαμέντων*, intelligendum *τῶν ἀνδρῶν.*

v. 862. *αἰών, vita.*

v. 863. *ἐν σφαγαίσι* i. e. in jugulo.

v. 864. de opt. v. Kr. I, 54, 3, 2.

v. 865. *τὸ μή* v. Math. §. 543. Kr. II, 55, 3, 19. Cfr. Ar. Nubes 1084 *ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μή.* — Hypermnestra pepercit Lynceo.

v. 866. *ἀπαμβλυνθήσομαι*, v. Math. §. 191, 2, A.

v. 868. *κλύειν*, v. Kr. I, 46, 12, 1. II, 46. 13, 4. — De narratione, Hor. Carm. III, 11. Pulcre de hac fabula Ovidius, Her. XIV. 7.

Quod manus extimuit jugulo demittere ferrum,
  Sum rea. Laudarer, si scelus ausa forem.
Esse ream præstat, quam sic placuisse parenti:
  Non piget immunes cædis habere manus. (Pal.)

v. 869. *τίκτω*, v. Math. §. 251. Kr. II, 14, 4. 5.

v. 873. *παλαιγενής*, cfr. Ar. Nub. 358 *παλαιογένης.* Eum. 172. *παλαιγενής.*

v. 875. *ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου*, Math. §. 355, 4, 2. — *χῶπη*, v. Kr. II, 14, 4, 4.

v. 877. *ἐλελεῦ· ἐπιφώνημα πολεμικόν.* alii: *προσαναφώνησις παιανισμοῦ.* Schol. Med. *ἐπιφ. θρηνητικόν.*

v. 878. *ὑπὸ*, v. Kr. II, 68, 48, 4. — *σφάκελος*, proprie sign. morbum acutum, qui spinam dorsi, vel medullam, vel cerebrum, afficit, — deinde *dolor quisvis acutus.* (Blomf.).

v. 879. *φρενοπληγής*, *phreneticus* activo sensu. (Blomf.) mentem de statu dejiciens (Dind.).

v. 880. *ἄπυρος*, ardentissimus, (Blomf.). *πολύπυρος*, Schol.

v. 881. *φρήν*, h. l. proprie *diaphragma* — cfr. Soph. O. T. 153 *φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων.* Schakspear. Macb. I, 3, simillimus locus.

v. 882. *τροχοδινεῖται.* cfr Ag. 51. *στροφοδινεῖται.* — *ἑλίγδην*, *volutim.*

v. 884. *μαργός*, *vesanus.* Cfr. Suppl. 741 *ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος.*

v. 886. Herm.: "Perturbata dicta mea illiduntur (h. e. luctantur) diri fluctibus fati;" Weil: "turbida dicta vagantur inter diros malorum fluctus."

v. 887. Pittaci responsum illud afferunt scholia, quod eleganti epigrammate inclusit Callimachus apud Diog. Laërt. I, 80. (Weil).

v. 890. *κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν*, cfr. Ar. Nub. 46, annot. Kock: *τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλε.* — v. Kr. I, 68, 25, 2.

v. 891. *διατρύπτομαι*, *mollitie frangor.* cfr. Xen. Mem. I, 2, 25.

v. 893. *χερνήτης*, qui manuum labore victum quærit (Blomf.) — *ἐραστέω*, proprie *amatoris* partes agere (Blomf.).

v. 894. plerique suspicantur *πότνιαι* excidisse.

v. 898. *τῶν ἐξ οὗ.* — v. Kr. I, 50, 8, 7.

v. 899. *ἀστεργάνορα*, *viros non amantem* (Blomf.); *nuptiarum impatientem* (Pal.), *ab amore abhorrentem* (Wiel).

v. 900. *δυσπλ. ἀλ.*, pleonasmus Græcis poetis familiaris (Sch.) — de gen. v. Kr. II, 47, 5, 2. Cfr. Soph. Aj. 888 *ἐμέγε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων.* (Schm.).

v. 901. *ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλος ὁ γάμος ἄφοβος οὐ δέδια* M. Dindorf delet *ἄβοβος.* De hoc loco alii aliter.

v. 902. *κρείσσονες* superi.

v. 904. Cfr. Soph. Aj. 666 *ἄδωρα δῶρα* e. a. — v. Kr. II, 46, 5, 3.

v. 905. *τί ἂν γενοίμαν*, formula *ἀπορηματικῆς*, ut ajunt Grammatici; cfr. Sept. 297. Eum. 789. (Blomf.).

v. 907. *ἦ μὴν*, *nihilo minus* (Blomf.) quod repreh. Pal. has particulas minacis orationis proprias esse censens. — de gen. v. Kr. II, 46, 26, 7.

v. 909. *οἷον*, v. Math. §. 480, 3. Kr. I, 51, 14, 7.

v. 910. *ἄϊστος*, amotus prope ignotus. (Blomf.) — *θρόνων* v. Kr. I, 44, 3, 5.

v. 911. *κρανθήσεται*, v. Kr II, p. 127.

v. 912. *ἐκπίτνων*, v. Kr. II, 47, 23, 1. *δηναιός*, *antiquus*.

v. 915. *χῷ*, v. Kr. II, 14, 47. — "Proinde jam securus sedeat, excelso strepitu fretus, et igniferum telum manibus vibrans." (Sch.) versus sunt cum v. 992—994 comparandi.

v. 917. *πιστός*. h. l. activo sensu. — *πυρπνόος* *ignem spirans*. v. Kr. II, 22, 4, 3. — "*πεδαρσίοις κτύποις* (v. 916) pro tonitritibus forte cum contemtus aliqua significatione dictum; quasi tonitrua Jovis nihil aliud nisi inanem quendam strepitum efficiant." (Sch.).

v. 918. *μὴ οὐ*, cfr. v. 627. v. Math. §. 609, 3, *α*) *β*).

v. 919. de acc. v. Math. §. 408, 1. b). §. 543.

v. 922—25. "Et qui flammam fulmine potentiorem fragoremque tonitru vi superantem inveniet." Apte contulit Arnoldus simillimum Pindari locum (Istm. VIII. 68 sqq.) (Sch.). Cfr. Soph. Ant. 287 *καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν*.

v. 927. Cfr. Eur. Alc. 528 *χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται*.

v. 928. *πρὸς*, v. Kr. II, 69, 38. *θὴν*, *sane* v. Löfst. Grek. Gram. §. 98, 13, Anm. 2. — *ἐπιγλωσσάομαι*, effutio adv. alq. (Blomf.)

v. 936. *Ἀδράστεια* eadem fuit ac Nemesis, temerantiæ dea. (Blomf.).

v. 937. *τὸν κρατοῦντ' ἀεί*, *unumquemque regnantem* cfr.

Eur. Or. 889. Hec. 1182 ὁ δ' ἀεὶ ξυντυχὼν ἐπίσταται. (Blomf.) — θῶπτε, v. Math. §. 412. Kr. II, 46, 7, 7.

v. 938. ἔλασσον ἢ μηδέν cfr. 1013 οὐδενὸς μεῖον.

v. 940. δαρόν, *diu*; una est vocibus, quæ apud tragicos doricam formam retinuerunt. (Blomf.)

Corrigenda.

Pag.	1	lin.	12 ab ult.	leg.	suethice
„	3	„	7 ab ult.	„	Oceanitides
„	„	„	5 ab ult.	„	indicantes sciscitantur
„	„	„	15	„	exactor in scenam
„	5	„	7 ab ult.	„	Oceanitides
„	„	„	13 ab ult.	„	suethicis
„	10	v.	570	„	ἔχων
„	12	v.	594	„	ὦ τάλας
„	17	„	675	„	styng
„	24	„	780	„	ἢ πόνων
„	„	„	781	„	ἢ τὸν
„	„	„	805	„	οἳ χρυσόῤῥυτον
„	„	„	810	„	ἂν ἐξίκῃ
„	27	„	823	„	ändtligt

Numerorum lyricorum Conspectus[1])

Jonis monodia.

Proodus v. 566—573.

567—69, 571 ⏒ –́ ⏑ –, ⏒ –́ ⏑ –, ⏑ –́ –

570 ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ –, ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ –

572 { –́ ⏑ ⏑ –, ⏑ –́ –
{ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –

573 ⏑ –́ ⏑ –, ⏑ ⏑ ⏑ –́, ⏑ ⏑́ ⏑ – – –

Str. v. 574—587 = Ant. v. 593—607.

1 ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ –, ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ –

2 –́ ⏑ –, – ⏑́ ⏑ – ⏑ –, ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ –

3 –́ ⏑ –, –́ ⏑ –, – ⏑́ ⏑ – ⏑ –

4 ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑

5 –́ ⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –, –́ ⏑ –, –́ ⏑ –, –́ ⏑ –, – ⏑́ ⏑ – ⏑ –

6 – –́ ⏑ – ⏑, – ⏑́ ⏑ – – –

7 ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –, ⏑ – –

8 ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ –, ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ –, – ⏑ –, ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ –

9, 13 –́ ⏑ – ⏑ – –

10 –́ ⏑ – ⏑ –

11 ⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –

12 ⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –

vv. 588, 609 ⏑ – – ⏑ –, – ⏑ –, – ⏑ –

---

[1]) In hac descriptione Dindorfium potissimum secutus sum.

Choricum.

v. 687–695.

1 ⏑ –́ ⏑ –, ⏑ ⏑́ ⏑ –

2 –́ ⏑ – ⏑ –, – ⏑ –

3 ⏑ –́ – ⏑ –, – ⏑́ ⏑ – ⏑ –

4 ⏒ –́ ⏑ –, ⏑ – ⏑ –, ⏑ – –

5 –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

6 – –́ – –́ – –́ –

7 ⏑ –́ ⏑ –, –́ ⏑ – ⏑

8 ⏑ – – ⏑ –, ⏑ – ⏑ – –

Stasimum tertium.

Str. 887—893 = Ant. 894—900.

1 –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

2 –́ ⏑ – –, –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –, –́ ⏑ ⏑ –́ –

3 –́ ⏑ – –, –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –, –́ ⏑ –

4 – –́ ⏑ – –, –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

5 –́ ⏑ – –, –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

6 –́ ⏑ – –, –́ ⏑ – –, –́ ⏑ –

Epodos.

v. 901–906.

1 ⏑ –́ ⏑ ⏖ ⏑ ⏖ ⏑ ⏖

2 – ⏖ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –

3 ⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ –

4 ⏖́ ⏑ – ⏑, ⏖́ ⏑ ⏖ ⏑, ⏖́ ⏑ ⏖ ⏑

5 –́ ⏑ – ⏑, –́ ⏑ – ⏑, – ⏑ – ⏑, – ⏑ –

6 –́ ⏑ ⏑ –, ⏑ – –